

38. RŮZNÉ VÝKLADY PÍSMÁ

Pavel píše o skrytém hříchu

Navzdory tomu, že už máme všechny hříchy včetně všech závislostí vyznané a jsou nám odpuštěny, stále a znovu se nám některé hříchy vracejí a my zakoušíme, že nejsme sto se jich zbavit a polepšit se. Jsou to hříchy, které už nechceme mít a hnusí se nám, ale ony se nás pořád drží. O tomto druhu hříchů pojednává 7. kap. Řím:

Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá. Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo.

Řím 7:18-20

O 7. kapitole Řím. jsem jednou slyšel, že se v ní Pavel téměř nepochopitelně vrací před 6. kapitolu, ve které již HŘÍCHU zemřel a **stal se služebníkem spravedlnosti** (Řím 6:18). Teď najednou v 7. kapitole Pavel zjišťuje něco, co tomu poněkud odporuje:

Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?

Řím 7:24

Mám za to, že to není krok zpět, ale že jde o něco jiného, co bychom už měli definovat trochu jinak. Jde o následky hříchů (**porušenost**) spáchaných většinou námi samotnými, ale někdy také už Adamem. Tyto následky HŘÍCHU už nelze znovu moralizovat, protože už to nejsme my, jak říká Pavel, kdo je páchá, ale nějaká podivná zákonitost těla, která se nás stále drží. Může jít i o různé tělesné závislosti, které také působí skrytě a vytrvale, ty ale rozhodně nelze považovat za přímé dědictví po Adamovi. Tělesná závislost (bažení a návyk) je svévolně zneužitá přizpůsobivost organismu (můj pokus o definici bez záruky).

Na vině ovšem může být ještě něco mnohem hroznějšího, do čeho jsme namočení všichni spolu i se zvířaty. Tento skrytý HŘÍCH se na venek projevuje tím, že Boha již není vidět, a že temnota přikrývá zemi a soumrak národy.

Jsem přesvědčen, že Pavel v 7. kap. Řím popisuje působení právě tohoto **metafyzického (skrytého) rozměru HŘÍCHU**.

| kap. | TÉMA | NOSNÝ VERŠ | Řím |
|------|-------------------|------------------------------------------------------------------|------|
| 1. | hříchy pohanů | ...vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu... | 1:25 |
| 2. | Boží soudy | On odplatí každému podle jeho skutků. | 2:6 |
| 3. | co říká zákon | ...všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; | 3:23 |
| 4. | Abrahamova víra | Uvěřil Abraham Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost. | 4:3 |
| 5. | Adamův hřích | ...neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšnými... | 5:19 |
| 6. | zemřít hříchu | ...starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo... | 6:6 |
| 7. | metafyzický hřích | Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který... | 7:17 |
| 8. | život z Ducha | Vy však nejste živý ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže... | 8:9 |

Celá epištola Římanům má také graduující charakter jako 2Pt1:5-7. Proto jsem se pokusil vytvořit přehlednou tabulku od 1. do 8. kapitoly:

6. kapitola řeší problém ze 3. kapitoly a 7. kapitola je odpovědí na 5. kapitolu. Teprve 8. kapitola řeší vše skrze milost a život z Ducha svatého.

Pokud se čtenář sám pokusí doplnit tabulku o další kapitoly dopisu Římanům, určitě se přesvědčí, že mají v podobném smyslu duchovně graduující charakter jako 2Pt1:5-7.

V minulé kapitole jsem zmínil dva význačné učitele Nového zákona: Johna Eldredge a Watchmana Nee. Zjistil jsem, že každý jinak chápe působení skrytého HŘÍCHU a nutnost zemřít sám sobě podle Písma, zvláště ve vztahu k verši o sebeukřižování spolu s Kristem?

Watchman Nee versus John Eldredge

Watchman Nee

Co to znamená být ukřižován spolu s Kristem? Znamená to, že Bůh se u nás vzdal naděje a že i my jsme se vzdali naděje v sami sebe. Že nás Bůh ukřižoval s Kristem, znamená, že Bůh už dál nedoufá. Když říkáme: „Jsem ukřižován spolu s Kristem,“ znamená to, že ani my už dál nedoufáme. Bohu je náš stav úplně jasný – ví, že nejsme vůbec k ničemu a že se u nás už nelze ničeho nadít. - - - Jediné, co nám ještě zbývá je zemřít. Zasloužíme si jediné smrt.

Watchman Nee „Vítězný život“

John Eldredge

Muž, který chce žít statečně, rychle odvahu ztrácí, když uvěří, že v jeho srdci není nic než hřích. - - - Ted' prosím dávejte pozor, co říkám: Bible nám nikde neříká, že bychom měli ukřižovat své vlastní srdce. Nikde nám neříká, abychom zabili skutečného muže v nás, nechce po nás, abychom se vzdali hluboké touhy po dobrodružství, po boji a záchraně krásné paní.

John Eldredge „!Pozor! Srdce muže“

Propojení obou pohledů

Vážím si obou autorů, oba mi hodně dali a věřím, že oba jsou věrnými Božími služebníky. Jak se však vypořádat s těmito dvěma výroky, které jsou ve zjevném rozporu? Oba se týkají stejné věci – našeho ukřižování spolu s Kristem, ale s úplně opačným výsledkem.

Rozhodně nechci posuzovat celé učení obou služebníků, protože je dopodrobna neznám, chci spíše usmířit rozpor těchto dvou výroků ve svém vlastním svědomí, protože pravdivé mi připadají oba dva stejně a to je paradox.

Watchman Nee pocházel z Číny před 80 lety, John Eldredge je současný američan, mají tedy každý zcela odlišné kulturní zázemí. John Eldredge je rozhodným bojovníkem ve službách krále, Watchman Nee prorocky rozpoznával v čem je život a v čem je smrt.

Oba přístupy mají své zastánce a následovníky v současné evangelikální obci. Jedni říkají, že Bůh s námi zcela skončil, jsme pro něj naprosto neužiteční a bezcení a nemá pro nás nic jiného, než slova soudu a trestu smrti. Aby v nás mohl začít žít Kristus, musíme být ukřižováni spolu s ním. To je pravda. Jiní říkají, že Bůh nás nechce zcela „vytunelovat“ a beze zbytku nahradit sebou samým, ale chce si nás použít ke svým záměrům na Zemi, chce nás vychovávat a postupně proměňovat ke svému obrazu. A to je také pravda. Lze tyto dvě pravdy nějak smířit? Pozorný čtenář jistě tuší, kam mířím.

U obou názorů chybí vztah k první větě Bible včetně nutné proměny z pozemšťana v nebešťana.

Pokud se nám podaří přemýšlet o teologii Písma více „technicky“ a méně „ideologicky“, lépe porozumíme těmto novým vztahům. Snad pomůže jedno praktické podobenství:

Jednou jsem se pokoušel bez návodu vařit čokoládu. Rozpustil jsem na plotně ztužený tuk, nasypal do toho kakao a cukr a za stálého míchání vařil. Ale čokoláda se z toho

nechtěla udělat, cukr a kakao se v tuku nerozpouštěly. Chyběl emulgátor. Čokoláda je emulze, čili spojení jinak nespojitelného – vody a tuku (emulzemi jsou také majonéza, mléko, mýdlo, disperzní barvy a lepidla apod.). Až když jsem do svého pokusu přidal pár lžiček kondenzovaného mléka, vše se rychle začalo spojovat v jemný čokoládový krém, který pak po vychladnutí ztuhl.

Tím emulgátorem zdánlivě nespojitelných duchovních pravd se mi stala první věta Bible. Watchman Nee nevzal v úvahu dvojí povahu HŘÍCHU, ani proces proměny z pozemšťana v nebešťana, který byl v Božím plánu už před HŘÍCHEM. Metafyzický HŘÍCH celý přičetl na vrub naší morálce a k tomu zrušil jakoukoliv možnost procesu morální nápravy. Proto mu vyšlo, že musíme být zcela a bezesbýtku vyměněni a nahrazeni Kristem, neboť jsme všichni nenapravitelně zkažení a nezasloužíme si nic jiného než smrt.

Musím zde znovu připomenout, co jsem už několikrát uvedl, že jsem sám prožil něco podobného. S pocitem, že už končím se životem a umírám, jsem si jen pomyslel: „Tak toto je asi všechno, čeho jsem svým životem dosáhl,“ a byl jsem hned nadpřirozeně uzdraven a okamžitě jsem se cítil, jakoby se znovu narodil. Vůbec jsem však nemusel činit pokání z nějakého hříchu, stačilo jen to uvědomění a uznání naprosté marnosti svého usilovného snažení. Tato marnost je reálně všudypřítomná zde na celé ZEMI, ale z jiných důvodů, než z naší totální (či relativní) mravní zkaženosti.

John Eldredge je vizionář a počítá s nutností transcendentního smyslu života, pro který je ochoten nasadit a třeba i obětovat život. Bez konkrétní osobní vize pro zbytek života prý nikdy nebudeme bojovat celým srdcem. Vůbec nepodceňuje boj s vnitřním nepřítelem, se kterým je třeba se rázně rozejít, avšak neuznává ten názor, že by naše srdce bylo natolik zkažené, že by v něm nezbylo nic dobrého. Myslím si, že i toto je pravda. Určitě jsou mezi námi lidé (záchranáři a pečovatelky), kteří i bez víry v Krista mají touhu pomáhat a sloužit druhým lidem a určitě to nedělají jen ze zjištěných sobeckých důvodů, jak se nám snaží tvrdit skalní „vočmenovci“, ale dělají to v upřímnosti srdce. Určitě jsou ve světě vynalézaví nebo tvořiví lidé, kteří mají upřímnou touhu přinášet světu a druhým lidem užitečné nebo krásné věci. Bez Krista ovšem nic z toho ke spasení nestačí, ve skutečnosti jsme opravdu v něčem zcela pokažení, ale nemusí to být nutně v morální oblasti života.

Jenom v Kristu a v ničem jiném je ukryto tajemství naší ztracené proměny z pozemské do andělské identity, čili tajemství našeho „zmotýlovatění“.

Watchman Nee má k této identitě blížeji a rozhodně není na škodu se ho držet, jen to nutné zjevení od Boha o našem zkřížování s Kristem je trochu náročnější.

První věta Bible dává za pravdu Watchmanovi Nee v tom, že musíme zemřít naprosto všemu a totálně, jinak nemůžeme vejít do Božího království. Přináší ale jiný důvod, kterým už není jenom naše totální mravní zkaženost. Je jím diametrální rozdíl mezi NEBEM a ZEMÍ a naše totální nezpůsobilost k této proměně. Pravým důvodem nutnosti našeho zkřížování spolu s Kristem je naše technicko duchovní **porušenost**, která však není přímo úměrná našemu morálnímu profilu.

Proto naše rozhodnutí zemřít všemu pozemskému a začít žít pro Krista a pro nový domov v NEBI, už nemusí nutně provázet pocity viny, ale naopak velké nadšení a radost, asi jako housenka vesele leze do své kukly (rakve) s dychtivým očekáváním nových věcí.

Naopak Johnu Eldredgovi dává **první věta Bible** za pravdu v tom, že opravdu nejsme všichni tak beznadějně mravně zkažení, abychom jen kvůli tomu museli zemřít, ale vnáší do Eldredgova pojetí metapříběhu lidstva novou definici HŘÍCHU, která je ve své skryté podstatě ještě katastrofálnější, než u Watchmana Nee:

Celé lidstvo se vinou Adama ocitlo v pozici housenek, které ne jen že ztratily schopnost se zakuklit a proměnit v motýly, ale navíc ani netuší, že by se kdy něco takového s nimi mělo stát.

HLAVNÍ MYŠLENKY TÉTO KAPITOLY:

Následky skrytého (metafyzického) hříchu
už nelze znovu moralizovat,
protože už to nejsme my, jak říká Pavel, kdo je páchá,
ale nějaká podivná zákonitost těla, která se nás stále drží.

Jedni říkají, že Bůh s námi zcela skončil,
Jiní říkají, že Bůh si nás chce použít ke svým záměrům zde na Zemi.

Bez konkrétní osobní vize pro zbytek života
jen těžko můžeme bojovat celým srdcem.

*Pravým důvodem nutnosti našeho zkřížování spolu s Kristem
je naše technicko duchovní **porušenost hříchem** (nezpůsobilost),
která vůbec nemusí být přímo úměrná našemu morálnímu profilu.*

Celé lidstvo se ocitlo v pozici housenek,
které ne jen že ztratily schopnost se zakuklit a proměnit v motýly,
ale navíc ani netuší, že by se kdy něco takového s nimi mělo stát.